

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Έν Ἑλλάδι Δρ. 8
Έν τῷ Ἐξωτερικῷ Φρ. Λρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀπευθύνεται:
Διεύθυνσιν **Φωνῆς τῆς Ἡπείρου**
Ἀθῆναις

ΕΚ ΝΕΟΥ ΛΟΥΡΟΥ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΕΤΑΡΤΗ

Διήλθεν ἡ ἐπιτροπὴ καὶ δὲν ἐτιμώρησεν οὐδέν. — Ἐπομένως ἔγιναν θρασύτεροι — Οἱ καίμακάμηδες Κονίτσης, Λούρου καὶ Μετσόβου. — Ὁ μαλμοδιρὴς Παγωνίου. — Αἱ ἀρχαὶ Δελφίνου. — Οἱ Χειμαρριῶται. — Καὶ τόσοι ἄλλοι τύραννοι.

Ὡς προεῖπον τὸ ἔργον τῆς ἀνακριτικῆς ἐπιτροπῆς, ἥς ἡ ἔλευσις εἰς Ἡπειρον τοσοῦτον διελκλήθη καὶ διετυμπανίσθη, ὑπῆρξεν ἀνοφελὴς διὰ τοὺς κατοίκους ἢ μάλλον τίποτε δὲν ὑπῆρξεν. Ἀλλὰ τὰ ἀποτελέσματα δεινότερα ὑπῆρξαν καὶ αἱ καταπιέσεις θρασύτεραι καὶ ὁμότεραι. Οἱ διάφοροι ὑπάλληλοι καὶ ἄπαντες οἱ διαπράττοντες παντὸς εἶδους κακουργήματα, ἀρπαγὰς, λεηλασίας, εἶχον πιστεύσει ὅτι, διὰ τῆς ἀνακριτικῆς ἐπιτροπῆς, ἐπέστη ἡ ὥρα καθ' ἣν θὰ ἐλάμβανον τὰ ἐπίχειρα τῆς κακίας τῶν διὰ τὰς ἀνομίας τῶν καὶ τὰς κακουργίας, καὶ ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν ἀνέμενον τὸν πέλεκυν νὰ πέσῃ ἀμείλικτος καὶ βαρὺς ἐπὶ τῆς ἀνόμου κεφαλῆς τῶν. Ἐν τούτοις οἱ φόβοι οὗτοι ἐξηφανίσθησαν ὀλίγον κατ' ὀλίγον καὶ ἤρξατο νὰ γεννᾶται εἰς αὐτοὺς ἡ ἐλπίς ὅτι δὲν ἔχουν πλέον νὰ φοβηθοῦν τὸν ἑλεγχον οὐδεμιᾶς ἐπιτροπῆς δι' ὅσα πράττουν. Ἀφοῦ δὲ ἐξέλιπεν ὁ φόβος καὶ ἐστερεώθη ἡ ἐλπίς ἀνέλαβον τὴν προτέραν αὐτῶν θρασύτητα καὶ ἤρξαντο τοῦ καταπιεστικοῦ αὐτῶν ἔργου μετὰ μείζονος ἢ πρότερον δραστηριότητος. Ἐν ἐνὶ λόγῳ ἐμείναμεν πάλιν ἔχοντες ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἡμῶν ἐν Μετσόβῳ τὸν περιβόητον ἀρπαγὰ καίμακάμην Σαλήθειν ὅστις, ἀφοῦ ἐγδυσέ τὸ Παγώνιον, ἔβαλε τὰ νύχια τοῦ καὶ εἰς Μέτσοβον καὶ γδύνει καὶ ἐκεῖ διὰ τῆς ψευτοπολιτικῆς τοῦ καὶ τῆς ὑπουλότητος καὶ ἀντὶ νὰ ληφθῇ φροντίς τις ἐναντίον τοῦ, τούναντίον τυγχάνει παρὰ τῆς Κεντρικῆς ἐν Ἰωάννινοις Διοικήσεως πολλῶν περιποιήσεων, ὑποστηρίξεις καὶ τιμῶν καὶ ρεκλαμῶν ὅπως καὶ ὁ συνάδελφός τοῦ εἰς τὸ πλιάτσικο Ἀσλάν μπένε τελώνης, ὅστις ἀπὸ λιάπης ἀνυπόδutos κατάρθωσε, κλέπτων τὸ ταμίειον τῆς Κυβερνήσεως καὶ καταπιέζων πρὸς ἀργυρολογίαν τοὺς διερχομένους διὰ τοῦ Ζυγοῦ, νὰ γίνῃ ἀπὸ ψωρολιάπης ἀγῶς καὶ ἀπὸ ἀγῶς νὰ γίνῃ τώρα μπένε καὶ ἀφοῦ κλέψῃ καὶ ἄλλα καὶ πράξῃ καὶ κακουργήματα περισσότερα ἴσως γίνῃ καὶ πασᾶς, διότι ὁ παρᾶς ὅλα τὰ κάμνει.

Ἐχομεν εἰς τὴν Κονίτσα καίμακάμη τιμίον μὲν ἀλλὰ γέροντα καὶ πίνοντα ὑπερβολικῶς ῥακὴν, ἔως 1 1)2 ὀκά, εἰς τρόπον ὥστε δὲν εἶνε εἰς θέσιν νὰ πράξῃ τι καλόν, ἀγνοῶν δὲ καὶ τὴν Ἑλληνικὴν γίνεταί ὄργανον ἀσυνειδήτων ἀνθρώπων, ἀνευ συναίσθησεως καὶ τάσεις ἔχόντων νὰ πράττωσι τὸ κακὸν μόνον ὅπως ἐκδικηθῶσιν ἀθῶους πολίτας πρὸς οὓς δὲν διακινεῖται αὐτοὶ φιλικῶς, καὶ τὸν δήμαρχον Νταλήπ βέη ὅστις καυχώμενος ὅτι εἶνε φίλος τοῦ διοικητοῦ Ἰωαννίνων ἀψιφᾶ πάντα κίνδυνον, δὲν λαμβάνει οὐδέν ὑπ' ὄψιν καὶ ἐσχάτως κατήντησεν εἰς τοιοῦτον σημεῖον ὥστε κοινεῖ νὰ ἀποκλείσῃ ἐντελῶς τὴν ἀγορὰν τῆς Κονίτσης ἀπὸ τὰ περίεξα χωρία καὶ ἀπὸ τοὺς Βλάχους, διότι ὥρισε μὲ τὸ ξερὸ τοῦ τὸ κεφάλι κατὶ φόρους εἰς τὰ ζῶα καὶ ἄλλα περὶ τὴν ἀγορὰν, περὶ ὧν δὲν ἠδυνήθη νὰ συλλέξῃ ἀκριβεῖς πληροφορίας εἰσέτι, ἅτινα κωλύουν τοὺς χωρικοὺς νὰ πλησιάζουν εἰς τὴν Κονίτσαν. ἔπραξε δὲ τοῦτο ὡς λέγεται ἐνεκὰ προσωπικῶν λόγων καὶ συμφερόντων.

Ἐχομεν εἰς τὴν ἐπαρχίαν Κουρέντων τὸν γιούσμπασην Ἀλῆ ἀγὰ Κρητικὸν σπείροντα τὸν τρόπον ὅπου καὶ ἂν μεταβῇ, εἴτε πρὸς εἰσπραξίν φόρων εἴτε διὰ λόγους δημοσίου ἀσφαλείας διὰ τὴν ὑποίαν, ὡς δειλός, εἶνε ἐντελῶς ἀνίκανος. καὶ ὡς ἀποδείξιν πᾶς φέρω τὴν ληστείαν Δοβρὰ πέρισυ συμβῆσαν, ὅπου εἰδοποιηθεὶς μετέβη καὶ περιέκυκλωσε τοὺς ληστὰς ἐντὸς καλύβης καὶ ἠδύνατο νὰ συλλάβῃ ἅπαντας ζῶντας, φοβηθεὶς ὁμῶς ἀφῆκεν αὐτοὺς νὰ φύγουν καὶ ὕστερον ἤρξατο νὰ πυροβολῇ καὶ νὰ τοὺς καταδιώκῃ ὅθην, κινῶν οὕτω τὸν γέλωτα τῶν Δοβριανῶν οἵτινες θὰ ἠδύνατο μόνον μὲ τὰ ρόπαλα νὰ συλλάβουν τοὺς ληστὰς.

Ἐχομεν εἰς τὸ Δέλβινον κατῆδες, καίμακάμηδες καὶ λοιποὺς διεστραμένους ὑπάλληλους μὴ ἐννοοῦντας τὸ συμφέρον τῆς Κυβερνήσεως τῶν καταπιέζων τοὺς κατοίκους, ἀρπάζουν χρήματα, τοὺς ἐξορίζουν, ἐπὶ τῇ ἀπλῇ ὑπονοίᾳ καὶ διότι ἀσυνειδήτως τις πρὸς ἐκδίκησιν καταγγέλλει ψευδῶς ἀνυπάρχοντες σκευωρίας. Μεταξὺ δὲ τῶν ἄλλων παρανομιῶν αἱ ἐν Δελφίνῳ ἀρχαὶ ἐπεχείρησαν ἀπὸ τινῶν ἐτῶν καὶ τὴν καταπάτησιν τῶν προνομίων τῆς Χειμάρρας. Ἀφοῦ δὲν ἠδυνήθησαν πρὸς τετραετίας νὰ φέρωσιν ἀποτελέσματα τι ἐκαμην ἀναγκῆν ἐπὶ δύο ἔτη. Πέρισυ ὁμῶς ἐπανέλαβον τὰς ἐπιθέσεις κατὰ τῶν προνομίων καὶ εὐρόντες ἀντιμέτωπους τοὺς Χειμαρριώτας εἰσέτι μὲν νὰ ἀγωνισθῶσι τὸν περὶ τῶν ὅλων ἀγῶνα ἡσύχασαν. φέτος δὲ ἐπανέλαβον τὰ ἴδια, δηλαδὴ ἀντὶ νὰ προσπαθῶσιν νὰ καταπνίξωσι τοιαύτας εἰς τὴν κυβερνήσιν τῶν ἐπιβλαβεῖς ἀποπείρας, ρίπτουν λαδί εἰς τὴν φωτιὰ καὶ ὡς νὰ μὴ ἀρκούν τόσα ἄλλα ζητήματα, τὰ ὅποια ἀπασχολοῦν τὸ τουρκικὸν κράτος, ἐπιχειροῦν νὰ ἐξαναγκάσουν τοὺς Χειμαρριώτας νὰ προστεριξῶσιν εἰς τὰ ὅπλα πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν δικαιοματιῶν αὐτῶν.

Ἐχομεν εἰς τὸ Παγώνι τὸν μαλμοδιρὴν Νουσερέ ὅστις ἐγυμνῶσι τοὺς κατοίκους καὶ πᾶν μετέρχεται μέσῳ ὅπως ἐξαναγκάσῃ αὐτοὺς, διδομένης περιστάσεως, εἰς χρηματολογίαν, ἥς ἀνευ παράλειπαι καὶ αὐτὸ τὸ ὑπὸ τῶν νόμων ἐπιβαλλόμενον καθήκον τοῦ.

Ἀχομεν ἐδῶ ἐν Ν. Λούρῳ καίμακάμην γέροντα, ὅστις, καὶ ἂν δὲν θέλῃ νὰ πράξῃ κακόν τι, ὡς γνοῶν τὴν γλῶσσαν καὶ τὰ πράγματα γίνεταί ὄργανον τυρλὸν ὀθωμανῶν τινῶν καὶ πράττει οὕτω ὅ,τι ἐκείνου τοῦ ὑποβάλλουν καὶ ἀδιαφορεῖ πρὸς τὰ ἀτυχήματα τῶν κατοίκων τῆς ἐπαρχίας ἡ ὁποία ὑποφέρει τὰ πάνδενα. αἱ περιουσίαι τῶν κατοίκων ἀρπάζονται, αὐτοὶ ἐκδιώκονται τῶν οἰκίων καὶ πρὸ τῆς διοικήσεως καὶ τοῦ νόμου δὲν εὐρίσκουσι δίκαιον καὶ περιφέρονται ἀνέστωι καὶ πειναλέοι κινεῦντες τὸν οἶκτον.

Ἐχομεν ἐπίσης ἐν Ν. Λούρῳ τὸν περιβόητον Φουάτ βέην οὗτινος τὰ κατορθώματα πολλάκις διετραγωδήθησαν. Τί ὑποφέρει ὁ κόσμος ἀπὸ αὐτὸν τὸν ἀνθρωπὸν ἢ μάλλον τὸν δαίμονα, διότι εἶνε ὁ κακὸς δαίμων τῶν κατοίκων, πολλάκις ἐγράφη. ὅπου ὑπάρχει κτήμα, δάσος κλπ. στρέφει τὰ ἀρπαγὰ βλέμματά του καὶ ἀρπάζει χωρὶς οὐδένα νὰ φοβῆται.

Ἐχομεν εἰς Πρέβεζαν τὸν Χουσέν βέην, ἔτερον τύραννον, ἀπάνθρωπον, ὁμῶν, ἀρπαγὰ, φονέα, δολοφόνον καὶ χίλια ὅσα ἄλλα ἔχοντα ἐπαγγέλματα καὶ ἐξασκούντα αὐτὰ ὑπὸ τὰ ὅμματα τῆς κυβερνήσεως, τῶν νόμων, τῶν Αὐτοκρατορικῶν ἐπιτροπῶν.

Ἐχομεν εἰς Πρεμετὴν τὸν Τζελλῆ ἀγὰ, ἄλλο τσανάκι ὁμοῖον καὶ πανομοιότυπον.

Ἐχομεν τόσους ἄλλους οἵτινες ἀρπάζουν τὰς περιουσίας τῶν χριστιανῶν καὶ παραλείπω τὰς ἀρπαγὰς καὶ κακουργίας ταύτας καθότι ἐκτίθενται καθ' ἐκάστην εἰς τὰς στήλας τῆς «Φωνῆς τῆς Ἡπείρου» καὶ ὁ θέλων δύναται νὰ τὰς εὕρῃ ἐν ἐκτάσει ἀναγεγραμμένας.

Αὐτὰ ὅσα καὶ ὅλα ἄλλα θὰ ἀναφέρω μαστίζουν τοὺς κατοίκους καὶ ἀγνωστον ἔαν ἡ τοιαύτη κατάστασις δὲν ἐξακολουθήσῃ δεινυμένη.

ΕΞ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ἡμέραι ἀγῶνίας. — Στρατιωτικαὶ κινήσεις. — Κλήσις ἐφεδρῶν. — Ἐνίσχυσις σταθμῶν. — Εἰδήσεις εἰσβολῆς ἐπαναστατῶν. — Ἑλληνικὴ χρημάτων. — Ἡ ἀγαμίαξις τοῦ ταμείου τῆς ὁδοποιίας.

Διερχόμεθα ἡμέρας ἀγῶνίας ἐνεκὰ τῆς διαστάσεως τὴν ὁποίαν λαμβάνει τὸ Κρητικὸν ζήτημα καὶ τῶν ἐκτάκτων μέτρων τὰ ὅποια λαμβάνονται ὑπὸ τῆς διοικήσεως καὶ τῶν στρατικῶν μετακινήσεων αἵτινες πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν διαφόρων σταθμῶν, νέοι πρὸς κατάταξιν στρατιῶται ἔρχονται, ἀξιωματικοὶ εὐρίσκονται εἰς ἀέναον κίνησιν. Ἀλλ' ὅλα αὐτὰ αἱ δραστηριότητες ἐπιδιώκονται στρατιωτικαὶ ἐνισχύσεις δὲν δύνανται νὰ ἔχωσι καὶ μεγάλην σπουδαιότητα. Διὰ διατάγματος δημοσιευθέντος ἐκλήθησαν εἰς τὰ ὅπλα οἱ ἐφεδρῶν ἡλικίας ἀπὸ 30 ἕως 35 συμπεριλαμβανομένων. Πολλοὶ τῶν ὑπαγομένων εἰς τὰς ἡλικίας ταύτας ἔκριναν καλὸν νὰ τραπῶσιν ἄλλην ὁδὸν φεύγοντες εἰς τὰ ὄρη ἢ κρυπτόμενοι. Ἐκ τῆς κλήσεως εἰς τὰ ὅπλα τῶν ἡλικιῶν τούτων θὰ συναχθῇ στρατὸς ἐκ δύο ἴσως χιλιάδων, διότι δὲν εἶνε καὶ πολὺς ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐφεδρῶν ἂν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν μὴ προσερχομένων εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ καὶ ὅστις δὲν εἶνε μικρός. Ὡστε ἀπουδαῖαι ἐνισχύσεις τῶν σταθμῶν δὲν εἶνε δυνατόν νὰ γίνων, ἀφοῦ κοινολογεῖται ἐνταῦθα ὅτι τὸ μέγιστον μέρος τῶν ἐφεδρῶν θὰ ἀποσταλῇ εἰς Κρήτην καὶ εἰς Βιτώλια πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν ἐκεῖ στρατιωτικῶν σωμάτων, διότι κατὰ τηλεγραφικὴν εἶδησιν ληφθεῖσαν ἐνταῦθα ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐδάφους ἐξῆλθον ἐπαναστάται εἰς Μακεδονίαν καὶ συνεκρότησαν φονικωτάτην μάχην. Τὸ γεγονός τοῦτο γνωσθὲν ἐνταῦθα παρήγαγε φόβον καὶ τρόμον ἐπαυξηθέντα καὶ ἐκ διαδόσεως ὅτι ἕτερα σώματα ἐπαναστατικὰ εἰτοιμάζονται νὰ εἰσβάλωσιν εἰς Ἡπειρον. Ὡς ἐκ τούτου σήμερον ἔχομεν νέας κινήσεις πρὸς τοὺς μεθοριακοὺς σταθμοὺς σταθμοὺς καὶ ἀποστολὰς ἐφεδρῶν. Αἱ ἐνισχύσεις ὁμῶς τῶν σταθμῶν εἶνε ἀσθενεῖς, ὅλ. ἐκεῖ ὅπου ὑπάρχουν 10 στρατιῶται ἀποστέλλονται ἕτεροι 20, ἐκεῖ ὅπου ὑπάρχουν 30 ἀποστέλλονται ἕτεροι 40. Ὡστε σώματα στρατοῦ πλήρη εἰς οὐδὲν μέρος εἶνε δυνατόν νὰ συγκεντρωθῶσιν. Ἰδίως ἀπασα ἡ προσοχὴ ἐστράφη εἰς τὰ περὶ τὴν Πρέβεζαν μέρη ἅτινα ἐνισχύθησαν, ὁ δὲ στρατιωτικὸς διοικητὴς Πρεβέζης μετέβη πρὸ ἡμερῶν καὶ εἰς Φιλιππιάδα ὅπου, ὡς λέγεται, θὰ μετενεχθῇ καὶ τὸ κέντρον τοῦ στρατοῦ ἐνεκὰ φόβου εἰσβολῆς ἐπαναστατικῶν σωμάτων ἐξ Ἀρτης. Ἐπὶ τούτῳ δὲ πρὸ ἡμερῶν συνεδρῆ ἡ Φιλιππιάς τηλεγραφικῶς μὲ τὸν ἐν τῇ γεφύρᾳ Ἀρτης σταθμὸν.

Μεγίστη ὁμῶς πείνι ὑπάρχει εἰς τὸ κυβερνητικὸν ταμεῖον ἐνεκὰ τῶν δαπανῶν αἵτινες ἀπαι-

Εἰς ἱερὰ μνημόσυνα συνεκαλέσαστο ἡμᾶς τὴν μερὸν φιλομήτωρ υἱὸς καὶ ἀγαθὸς φίλος τελῶν ἐν ἀειπαύτῳ καὶ διαπύρῳ εὐγνωμοσύνῃ τὰ ἱερὰ καὶ ὅσα κατὰ τὴν θεόδοτον ἡμῶν θρησκείαν, ὑπὲρ τῆς ψυχῆς πολυσεβασμένου Μητρός. Ἐν τῇ πανσέπτῳ τύτῳ ναῷ μνημονεύοντες ἐν καταύξει καρδίας αἰ πάντες χριστιανῆς ὄντως γυναῖκες, σπανίας καὶ ἀπαρμιλλίου μητρός, γρηναίας δεσποίνης παντοῦ πάντοτε παρά πᾶσι καὶ ἐν πᾶσι σεβαστῆς, μεγαλοψύχου καὶ ἀγνῆς Ἡπειρώτιδος, τῆς Κυρὰ Γιαννάκνας λέγω ἐκείνης τῆς τοῦ Γιαννάκη Ἰκκόρου συζύγου γενομένης, ἥτις πρὸ τεσσαράκοντα ἀκριδὸς ἡμέρας ἀπεχαίρετ' ἡσθε τὴν γῆιν καὶ μετέστη εἰς οὐρανὸν ἀγκυμονοῦσα πατρίδα. Ἐν τῇ ἱερᾷ τούτῳ περιβόλῳ, ἐθὺς κείναισι ἀδελφοὺν χριστιανῶν ἐν ὁρθοδόξῳ τῇ πίστει τελειωθέντων τὰ σώματα, ἀποδίδει τὸν χρὺν εἰς τὸν χρὺν καὶ ἡ ἐμὴ Μεγαλοῦργ' καὶ Μεγαλοδόξ' τῆς Ἡπειρώτ' ἁγῶν γεννηθείσα, ἀνατρεφείσα καὶ τὸ πλείστον τῆς ἀρετοβριθοῦς αὐτῆς ζωῆς διανύσασα ἡ ἀγαθὴ οὗ ἀλλήλων Ἀγάθῃ, τῆς ὅσας αἰ ἀπέθανε τὸ γεῶδες σκῆνος δὲν ἀπέθανεν οὕτε τὸ ὄνομα οὕτε αἱ ἀρεταί. «Καὶ γὰρ αἰνεοῦσι τὴν συνέσιν αὐτῆς πολλοὶ καὶ τὸ ὄνομα αὐτῆς ἡγετασαί» εἰς γενεὰς γενεῶν». Εἰς, ἀλλήλως, ὁ θάνατος κίβρον καὶ ἀλλογενὴν θέρισμα διὰ τὴν ἐν ἀνθρώποις ἀμαρτίαν, ἀλλ' εἶνε βρολογχομένους ἐν ταύτῃ καὶ Θεοδότητον φάρμακον ἵνα μὴ τὸ κακὸν ἀθάνατον γένηται. Κατὰ τὸ περὶ θανάτου δόγμα τῆς χριστιανικῆς θρησκείας ἐπειδὴ ἄνθρωπος εἶνε οὐχὶ μόνον τὸ σῶμα οὐδὲ ἡ ψυχὴ μόνῃ, ἀλλ' ἡ ἀρμονικὴ σῶματος καὶ ψυχῆ συνάρησι καὶ λειτουργία καὶ ἐπειδὴ πᾶσα πράξις ἀνθρωπίνῃ εἶνε τῆς ψυχῆς βίου καὶ τοῦ σώματος προῖον, διὰ τοῦτο καὶ τὸν δικαίων καὶ ἀμαρτωλῶν αἱ ψυχαὶ δὲν κρίνονται εὐθὺς μετὰ θάνατον ῥηστικῶς ἀλλ' αἰ μὲν τὸν δικαίων διατελοῦσιν ἐν ἀνέσι καὶ πνευματικῇ ἀγαλλίᾳ περιπαυζόμενοι ὑπὸ ἀνεσπέρου φωτός, αἱ δὲ τῶν ἀμαρτωλῶν αἰσχροῦσιν ἐν ὀδύνῃ καὶ φρικῇ σκότους νεοῦ προσιδοῦνόμενοι τὴν ἀναμεινόμενα αὐτὰς ἀτελεστέον κώλασιν. Ἡ πλήρης ἀναμεινὸς τῶν δικαίων καὶ ἡ ῥηστικὴ κατακλίσι τῶν ἀμαρτωλῶν ἔσται κατὰ τὴν ροβερὰν ἡμέραν τοῦ Κυρίου ἵνα μὴ δευτέρως καὶ ἐνδόξῳ παρουσίας, καὶ ἡ γένησεται καὶ ἡ τὸν νεκρῶν σωμάτων ἀνάστασις ἐν μὴ καὶ ταῦτα ὅς συντοραῶν τῶν ψυχῶν ἀδικηθῶσι πρὸς ἄ ἄκαστον ἐπράξι. Ταῦτα εἰ τῶν Ἀγίων Γραφῶν καὶ τῶν ἱερῶν παραδόσεως ἔχουσα ὅτ' οὕτῃ ἡ Ἀγία ἡμεῖς Ἐκκλησία καὶ ἀναλογομένη ὅτι δὲν ἐξείδη εἰσέτι ἡ ῥηστικὴ τῆς θέας ἐσπλαγγίσις ἀποφρασις οὐδ' ἐκλειθὸς τοῦ οὐρανίου νυμφῶος θύρα διατέτακτο πρὸ μνημόσυνα ὑπὲρ τῶν ἐν πίστει κεκαμμένων ἀδελφῶν καὶ προσέβου ὑπὸ τῶν ψυχῶν αὐτῶν προσφέρουσα τὴν ἀναμεινόμενα πρὸς τὸν Αἰώνιον καὶ πιστευόμενα ὅτι πᾶσι τὰ ἀμαρτηματα πὰ ἐκ τῆς ἀνθρωπίνῃ ἠθικῆς ἀδυναμίας προσελθόντα, πλὴν τῶν ἐν συνστηρικτικῇ τοῦ θεοῦ νόμου καταπαροῦσῶν ἀπείναντι οὐχὶ ποτε, ἀπαγε! διὰ διελουσίας τῶν ψυχῶν διὰ τοῦ καθαγιασμοῦ πυρὸς ἀλλὰ διὰ τῆς παντοδυναμίας χάριτος Ἐκείνου, οὗ τῶν αἰμάτων ἀγαλλόμενοι σωζόμεθα. Δίκαιον δὲ ἅμα καὶ συμπερὶν εὐλογίᾳ ἀνεκάνει ἡ Ἐκκλησία τὴν κατὰ τὰ ἱερὰ μνημόσυνα ἀσκήνησιν τῆς ἐναρέτης τῶν ἁγῶν τῶν μεταστάσαντων ἀδικημάτων γένουσι. Καὶ οἰκτεροῦ μὲν τὴν λαοβάνη ἡ ἀρετὴ τὸν προσήκοντα αὐτῇ μισθὸν ἥτοι τὸν ἀληθὲ καὶ ἀναμεινόμενον ἔπαινον διότι ἁμίσθος ἀρετῆς ἐπαμύνομαι, συμπερὶν δὲ διότι ἡ ἀγάπη τὴν ἀρετὰν τὸν μεταστάσαντος καὶ ἡ ἀληθία αὐτοῦ μισθὸν.

τοῦνται διὰ τῆς εὐγενῆ αἰσθητικῆς εἰς μίμησιν, ἵνα τὴν μετὰ ἀγωνίζονται εἰς κοινὴν ὠφέλειαν τὴν πρᾶξιν τῆς ἀρετῆς καὶ διὰ πάντων δοξάζεται τὸ ἐνδοξον ὄνομα τοῦ Θεοῦ. Καὶ ποῦ ἄλλοθι δύναται νὰ μεταδοθῇ ἰσχυρότερον ἢ κατὰ Χριστὸν ἡθικὴ διδασκαλία ἢ παρὰ τοὺς τάφους, ἐν οἷς βλέπομεν σκωληκόβρωτα καὶ σεσηπότα πάνθ' ὅσα κροτεῖ καὶ θυμίζει ὁ κόσμος; Ποῦ ἄλλοθι καθορᾷ ὁ ἄνθρωπος καθαρώτερον τὴν ἀθανάσιαν τῆς ἀρετῆς; Μόνη, ναί, ἡ ἀρετὴ εἶνε ἀθάνατος· αὕτη μόνη εἶνε ἡ αἰζώσας φύλαξ τῆς ψυχῆς, αὕτη μόνη ἀναβαίνει εἰς οὐρανὸν συναναβιβάζουσα καὶ τὰς ψυχὰς ἐκείνας ὅσας ἐποίησεν ἀξίας τοῦ οὐρανοῦ. Μία τοιαύτη ἐνάρετος ὑπάρχει, ἥς ἡ ψυχὴ ἐγένετο ἀξία τοῦ οὐρανοῦ εἶνε καὶ ἡ σήμερον ὑφ' ἡμῶν μνημονεύουμένη τρισέβαστος Δέσποινα Ἀγάθη.

Ἡ Ἀγάθη Ι. Κόκορον ἐγεννήθη κατὰ τὸ ἔτος 1823 ἐν τῇ τετιμημένῃ Ἡπείρῳ. Τὸ χωρίον τοῦ Ζαγορίου Τσεπέλοβον εἶνε τὸ γενέθλιον αὐτῆς ἑδρα. Οἱ γονεῖς αὐτῆς Γεώργιος Μούκας καὶ Στασινὴ ἦσαν ἐκ τῶν ἐπιλεκτῶν οἰκοκυραίων διακρινόμενοι ἐν εὐσεβείᾳ καὶ χριστιανικῇ ἀρετῇ. Πρὸς μητρός ἔσχεν ἡ μακαρίτις ἐπιζήλον καὶ ἀγαστὴν συγγένειαν εὐπατριδῶν Ἡπειρωτῶν. Τῆς μητρός αὐτῆς Στασινῆς τῆς ἐκ Φραγκάδων τοῦ Ζαγορίου καταγομένης ἀδελφαὶ ἦσαν ἡ σύζυγος τοῦ Τσοῦφλη τοῦ ἐν Βλαχίᾳ διαφερόντως ἐν τῷ ἐμπορικῷ κόσμῳ τιμηθέντος καὶ θανόντος καὶ ἡ τοῦ ἀειμνήστου Τισσαμένου τοῦ πολυσεβάστου ἐκείνου ἀνδρὸς σύζυγος, ἥτις ἀφ' ἧς ἦλθεν ἐν Ἀθήναις ἐπεσπάσατο τὸν κοινὸν σεβασμὸν καὶ ἔτυχεν ἐπαξίως τῆς ἀμερίστου ὑπολήψεως τῆς Ἀθηναϊκῆς κοινωνίας ἐναρμόμιος γενομένη τῇ καλῶς εὐνοουμένη ἀριστοκρατίᾳ τῶν τὰ πρῶτα ἐν ἑθνικαῖς παραδόσεσι φερουσῶν καὶ ἀγνὰ τὰ τῆς πατρίδος ἔθιμα καὶ ἡθὴ τρησασῶν σεμνῶν δεσποινῶν. Ἡ γεραρὰ αὕτη Δέσποινα Τισσαμένου ἐμελλεν ἐκκενοῦσα ἄχρι τρυγὸς τὸ πικρὸν τοῦ θανάτου ποτήριον ἐπὶ τῇ προώρῳ πτήσει τῆς θυγατρὸς αὐτῆς Εὐφροσύνης Γεωρ. Δούμα εἰς οὐρανούς, ν' ἀναθρέψῃ Ἡπειρωτικῶς καθ' ὅλα τ' ἀπορφανισθέντα καὶ ἴδια ἔκγονα τὸν Ἰωάννην, τὸν Κωνσταντῖνον καὶ τὴν Ἀναστασίαν, ὧν οἱ μὲν τιμῶσι τὴν Ἑλληνικὴν κοινωνίαν σήμερον, ἀσπασίως ἐν πᾶσιν ἀναστρεφόμενοι καὶ εἰς ἔργα κοινωνικὰ προάγοντα τὴν εὐημερίαν καὶ παγιοῦντα τὸν πολιτισμὸν ἐργαζόμενοι, ἡ δὲ καλὴ καὶ ἀγαθὴ Ἀναστασία τιμᾷ τὸν τετιμημένον ἐν Πελοποννήσῳ οἶκον τοῦ Ι. Μεσηνέζη. Ἡ πρὸς τοιαύτην συγγένειαν στενῶς συνδεσμένη Ἀγάθη ἀπορφανισθὴ κατ' ἄμφω ἐν νεαρῷτάτῃ ἡλικίᾳ διότι τὸν θάνατον τοῦ πατρὸς αὐτῆς Γεωργίου Μούκας ἐν Βλαχίᾳ, ἐνθα ἐμπρεύετο, ἐπισυμβάντα ἐπηκολούθησε μετὰ μικρὸν ὁ τῆς μητρός θάνατος. Καὶ εἰς πιστῶν μὲν συγγενῶν χεῖρας τῶν Τσοφλαίων, παρεκατέθετο ἀποθνήσκων ὁ Γεώργιος Μούκας πᾶν ὅ,τι ἐκ τῆς ἐντίμου αὐτοῦ ἐργασίας προσηρρίσαστο εἰς ἀποκατάστασιν τῆς πεφιλημένης αὐτῇ θυγατρὸς Ἀγάθης, αὕτην δὲ ταύτην τελῶς ὀρφανὴν παρέλαβον καλοὶ συγγενεῖς φιλοστόργως μεριμνῶντες περὶ τῆς ἀποσκοπούτου ἀναπτύξεως τῶν πολλῶν αὐτῆς ψυχικῶν καὶ σωματικῶν χαρισμάτων. Οὕτω χριστιανικῶς διαπαιδευομένην, ὅτε στερεῶ τῷ πόδι ἐπιχειρήσας ἐβάδιζε τὸν ποικιλοῦς τῆς Ἡθῆς λευκῶνα οὐδαμῶς ὑπὸ νεανικῆς κουρότητος παραπαίουσα, εἰσφύσαστο ταύτην ὑπὸ τὰς εὐχὰς καὶ εὐλογίας τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν συγγενῶν νύμφην ἐκυτῷ ὁ Γιαννάκης Στεφ. Κόκορος μακαρίζομενος πρὸ πάντων τῶν συμπατριωτῶν ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ συζυγίᾳ. Εἰς τὸ χωρίον τῆς καταγωγῆς τοῦ συζύγου, τὸ Κουκούλιον τοῦ Ζαγορίου, ἐγκαταστάσα ἡ Ἀγάθη ἦν τὸ χάριμα καὶ τὸ σέμνωμα τοῦ οἴκου τῶν Κόκορων καὶ τὸ ἐγκαύχημα τοῦ χωρίου.

Ἄλλ' ἐμελλεν ὀλίγα νὰ ὦσι τῆς τοιαύτης οἰκογενειακῆς εὐδαιμονίας τὰ ἔτη, διότι σφοδρὸς καὶ βίαιος ἐπιπνεύσας τῆς τῶν ἀνθρωπίνων ἀσπασίας ὁ ἀνεμὸς ἀπεμάκρυνε τὸν καλοκάγαθον αὐτῆς συζυγὸν καὶ χρηστὸν πολίτην τὸν Κύρ Γιαννάκην τῆς ἰδίας ἐστίας καὶ ἔφερεν αὐτὸν στροβιλιζόμενον εἰς Κων(πολιν) ἐνθα δὲν ἠδυνήθη νὰ νικήτῃ εἰς τέλος τὴν ἀναλγησίαν καὶ ἀκο-

ρεστίαν ἀνθρώπων σκληρῶν καὶ ἀπλήστων ἀποθανῶν ξένος ἐν ξένῃ ἐν αὐτῇ τῇ ἀκμῇ τῆς ἀνδρικῆς ἡλικίας. Καὶ ἰδοὺ ὁ οἶκος τοῦ Γιαννάκη Κόκορον μέσον ὠκεανοῦ συμφορῶν κλυδωνιζόμενος ὡς σκάφος ἀπηδολιούχον, συντετριμμένον, χωρὶς ναύτου ὀρίμου καὶ δὴ καὶ χωρὶς ἑρματος. Ἰδοὺ ἡ Ἀγάθη μόνη καὶ εὐσύνωπτος χήρα ἐν ἡλικίᾳ μόλις 22 ἐτῶν ἐναγκαλιζομένη τρυφερῶς καὶ συγκεντροῦσα πᾶσαν αὐτῆς τὴν μέριμναν ὑπὲρ τοῦ διετούς αὐτῆς τέκνου τοῦ Κωστάκη τῆς, εἰς ὃν ἐπεφυλάσσετο ὁ κληρὸς τῆς πικροτάτης τῶν ὀρφανῶν: Ἡδὴ καταδείκνυται εἰς κοινὴν ἐκπλήξιν καὶ ἀνεκφράστον πάντοθεν σεβασμὸν ἡ ὅλη ἡθικὴ ἀξία τῆς Ἀγάθης: Ἡ νεαρῷτάτη χήρα τοῦ Κύρ Γιαννάκη ἀνεδείχθη ἀνδρόβουλος γυνὴ καὶ ἀνδρόφρων μήτηρ. Ἐγὼ νὰ βαδίσῃ ἀπαρεγκλίτως τὴν ἀκανθόστρωτον ὁδὸν τῆς διηνεῆς δοκιμασίας διατηροῦσα ἀγνὴν τὴν ψυχὴν τῆς καὶ ἀκλιδῶτον τὸ ὄνομα τῆς συγγενείας τῆς. Καὶ ἐβάδισεν ὡς ἀληθῶς τὴν ὁδὸν ταύτην χειραγωγούσα ἐν αὐτῇ καὶ τὸν Κωστάκην τῆς καὶ τονίζουσα τὰ παιδικὰ καὶ τρυφερά αὐτοῦ βήματα εἰς τὰ τοιαύτης ὁδοῦ δεινὰ προσοχίσματα διὰ τῆς πειθοῦς ὅτι τῆς ἀλγεινῆς ταύτης πορείας τὸ τέρμα εἶνε γλυκύτατον καὶ ἐν ἀσφαλείᾳ παρέχον πάντα τὰ ἀγαθὰ. Ἀνωτέρα πάντος λόγου εἶνε ἡ μεγαλοψυχία καὶ ἡ χριστιανικὴ ἀνεξικακία, ἣν ἐπεδείξατο πρὸς ἐκείνους, οἵτινες διενόθησαν καὶ ἀπετόλμησαν νὰ φανῶσιν ἀσυμπαθεῖς, οὐ μόνον δὲ ἀλλὰ καὶ ἄδικοι πρὸς τὸ ὀρφανὸν ἐκείνου, μεθ' οὗ ἡ φωνὴ τοῦ αἵματος συνέδεεν αὐτοὺς· καὶ ἐν τῇ μεγαλοψυχίᾳ καὶ ἐν τῇ ἀνεξικακίᾳ ταύτῃ κατῴρθησε, λόγῳ καὶ παραδείγματι, νὰ μορφώσῃ τὸ ἦθος καὶ νὰ κρατῇ τὴν καρδίαν τοῦ υἱοῦ αὐτῆς, πείθουσα ἐκ τῶν πραγμάτων τοὺς πάντας ὅτι ὑπάρχει ὄντως ὁ οὐράνιος Πατήρ, ὅστις ἀναλαμβάνει ὑπὸ τὴν παντοδύναμον αὐτοῦ προστασίαν τὸ ὀρφανὸν καὶ τὴν χήραν καὶ ἀφανίζει τὴν ὁδὸν τῶν ἀμαρτωλῶν. Ὑπῆρξαν, ναί, τινές, οἵτινες δι' ἀγενεστατην ἰδιοτέλειαν ἐβυσαν τὰ ὦτα εἰς τὴν φωνὴν τῆς συνειδήσεως καὶ τὸ ἐν ταῖς Ἀγ. Γραφαῖς ἀναγεγραμμένον ἐν Πνεύματι ἁγίῳ παράγγελμα «κρίνατε ὀρφανῶν καὶ δικαιοῦσατε χήραν» καὶ δὲν ἔκριναν ὡς ἔδει τῷ ὀρφανῷ οὐδὲ ἐδικαίωσαν τοῦ ἀναξιοπαθῆσαντος Γιαννάκη Κόκορον τὴν χήραν. Ἀλλ' ὁ δικαιοκρίτης Θεὸς καὶ τῷ ὀρφανῷ ἔκρινε καὶ τὴν χήραν ἐδικαίωσε· ἔκρινε τῷ ὀρφανῷ διακυβερνήσας ἐν τῇ ἀρρήτῳ αὐτοῦ προνοίᾳ τὴν τρυφερωτάτην αὐτοῦ παιδικὴν ζωὴν, στηρίξας τοὺς πόδας αὐτοῦ κατὰ τὸ πρᾶν καὶ ὀλισθηρὸν στάδιον τῆς νεανικῆς ἡλικίας ὥστε νὰ μὴ πέσῃ εἰς τὸ ἐρεβώδες βάραθρον τῆς ἐξχρειώσεως καὶ τῆς διαφθορᾶς, κρατύνας τὸ ψυχικὸν αὐτοῦ σθένος κατὰ τὴν ἀνδρικὴν ἡλικίαν, εὐλογήσας αὐτοῦ εἰσόδους καὶ ἐξόδους ἐν τῷ ἀγῶνι τῆς ζωῆς! Ἐδικαίωσε τὴν χήραν διότι ἐβράβευε τὴν ἀρτίαν αὐτῆς φρόνησιν, τὴν ἀδάμαστον αὐτῆς γενναιοφροσύνην καὶ ἀνδρείαν, τὴν ἀνεκκάλητον φιλοστοργίαν τὴν ἀκλιδῶτον αὐτῆς χηρείαν, μετατρέψας τὸ πρῶτον καὶ βαθυτάτον αὐτῆς πένθος εἰς χαρὰν σταθερὰν καὶ ἀδιάπτωτον διὰ τῆς ἡθικῆς καὶ ὑλικῆς ἐν τῇ κοινωνίᾳ ἀποκαταστάσεως τοῦ υἱοῦ αὐτῆς. Ἡ ἐγκαταλειμμένη καὶ παρὰ πάντων ἀπεγνωσμένη ἐκείνη νεαρὰ χήρα τοῦ Κύρ Γιαννάκη, ἔζησεν ἐπὶ μακρὰ ἔτη ὡς Δέσποινα ἐπιζήλος καὶ μήτηρ μακαρίστη, περιβλεπτοῦσα καὶ ἐν τῇ ἰδιαιτέρᾳ αὐτῆς πατρίδι καὶ ἐνταῦθα. Ἡ δ' ἀπὸ τοῦ ὀνόματος τοῦ συζύγου προσωνυμία αὐτῆς Κυρὰ Γιαννάκενα δὲν εἶνε ἡ ἀπλή καὶ συνήθης ταῖς γυναῖξιν, ἀλλ' ὑπὸ τὴν προσωνυμίαν ταύτην παρουσιάζεται ἐν τῇ πατρίδι αὐτῆς ἡ Ἀγάθη ὡς τρανὸν καὶ διάτορον δίδαγμα τοῦ πῶς ὁ Θεὸς βράβευε τὴν ἀγνότητα τῶν ἡθῶν καὶ τὴν αὐστηρὰν τήρησιν τοῦ καθήκοντος καὶ τῆς Χριστ. ἀρετῆς.

Οἷα καὶ πόσα δὲν παρέχει τὸ ἀσθενὲς τοῦτο ἱερογράφημα τῆς ζωῆς τῆς μακαρίτιδος Ἀγάθης ἐπωφελέστατα διὰ τὸν βίον διδάγματα καὶ πάντως, μάλιστα δὲ εἰς μητέρας χήρας καὶ υἱοὺς προώρως ἀπορφανισθέντας. Δὲν ἦτο ποτὲ δυνατόν νὰ ἐπαρκέσῃ ὁ εἰς τοιαύτην ἐπιμνημόσυτον τελετὴν ὠρισμένος χρόνος εἰς τὴν ἐπὶ μέ-

ρους ἀνασκόπησιν τῶν ἀρετῶν τῆς Κυρὰ Γιαννάκενας καὶ τὴν διατρέψασιν τῶν ἡθικῶν συμπερασμάτων. Ὅστις ἐκ τοῦ σύνεγγυς ηὐτύχῃ ν' ἀναστραφῇ τὴν μακαρίτιδα ἐκείνην θὰ μαρτυρήσῃ ὅτι οὐδὲν πρὸς ὑπερβολὴν καὶ χάριν λέγω. Ἡθὴ καθαρὰ καὶ φιλόανθρωπα καὶ ἐξόχως εὐσεβῆ ὁποῖα μάλιστα αἱ ἀρχαῖαι καὶ πατριαρχικαὶ τῶν Ἡπειρωτικῶν οἰκῶν γενεαὶ γυνώσκουσι νὰ ἐμπνέωσι διὰ πράξεων μέλλον ἢ διὰ λόγων κενῶν, τρόποι καὶ χαρακτὴρ φυσικοὶ καὶ ἀπείριτοι, διακριτικοὶ καὶ κόσμιοι, εὐπροσώποι καὶ ἀξιοπρεπεῖς καὶ ἐπὶ πᾶσι πρᾶσι καὶ ἀντιξίκοι, ἀπατα, λέγω, αὕτη ἡ φυσικὴ καὶ χριστιανικὴ χρηστότης παρουσίαζε τὴν Κυρὰ Γιαννάκενα τοιαύτην ὥστε ὅλη αὐτῆς ἡ ἐμφάνεια νὰ ἐπιβάλλῃ καὶ νὰ προσκαλῇ παντοῦ πάντοτε πρὸς πάντας καὶ παρὰ πάντων γνήσιον καὶ ἀνυπόκριτον σεβασμὸν. Πάσας δ' αὐτῆς τὰς ἀρετὰς ἐπεσφράγιζεν ἡ ἀνυπόκριτος εὐσεβεία τῆς ὁποίας ἀπριξ εἶχετο διὰ τοῦ βίου παντός καὶ τῆς ὁποίας διετρέψασε τὸ μαρτύριον ζητήσας καὶ ἐν πληρεστάτῃ συναισθήσει καὶ προσηκούσῃ προσευχῇ κοινωνήσας τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων εἰς ἐφόδιον τῆς αἰωνίου ζωῆς. Χριστιανῶς, ὡς ἀληθῶς, ἀνεπαίσχυντα καὶ εἰρηνικὰ ἐγένοντο τὰ τέλη τῆς ζωῆς αὐτῆς: Ὡς οἶον θέαμα παρεῖχε κατὰ τὰς τελευταίας στιγμὰς ὅτε κρατοῦσα διὰ μὲν τῆς μιᾶς χεῖρος τὸν υἱὸν διὰ δὲ τῆς ἐτέρας τὴν νύμφην ἠύχετο καὶ εὐλόγει αὐτοὺς καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν δοξάζουσα τὸν Θεὸν δι' ὅσα τῇ ἔδωκεν ἀγαθὰ, καὶ διαβεβαιουμένη ὅτι ἔλαβε παρὰ τοῦ Παναγάρχου ὅσα δὲν ἐβραστάθη ποτὲ κατὰ τὰ ἔτη ἐκείνα τὰ πρῶτα τῆς δοκιμασίας. Καὶ οὕτω δοξάζουσα τὸν Θεὸν παρέδωκε τὸ πνεῦμα.

Τοιαύτη ὑπῆρξεν ἡ τρισέβαστος Ἀγάθη ἐν τῇ ζωῇ ἐτιμῆθη, ἔσχεν ἔσχατα ἀγαθὰ καὶ ἐν ἡμέρᾳ τελευτῆς εὐλογήθη ἀπὸ φοβουμένων τοῦ Κυρίου οὐ ἔσται ἐπ' ἔσχατων καὶ ἐν ἡμέρᾳ τελευτῆς αὐτοῦ εὐλογηθήσεται. Ἀλλὰ καὶ τῇ ἡμῇ αὐτῆς δοξάζεται δικαίως «εἰς μνημόσυον αἰώνιον ἔσται δικαίος». Αἰνεῖται δὲ καὶ εὐλογεῖται ἡ ἀγαθὴ αὐτῆς μνήμη οὐ μόνον ἐν ταῦθα, ἀλλ' ἀκριβῶς κατ' αὐτὴν τὴν ὥραν καὶ ἐν τῇ ἰδίᾳ αὐτῆς πατρίδι ὅπου ὁ εὐγνώμων οἶκος υἱὸς ἐφρόντισε διὰ αἰσθηματικωτάτης πρὸς τοὺς ἐκεῖ συγγενεῖς ἀλληλογραφίας, χορηγίας καὶ τὴν ἀπαιτούμενην δαπάνην, νὰ κληθῇ κληρὸς καὶ λαὸς καὶ ν' ἀνοιχθῇ ὁ ἐκεῖ οἶκος, ἐπὶ ἐπὶ τοσαῦτα ἔτη ἀσπασίως ἀνεστρέφετο ἡ μακαρίτις, καὶ τελεσθῇ μετὰ τῆς προσηκούσης τιμῆς καὶ πομπῆς τὸ μνημόσυον.

Καὶ ὁ μὲν λόγος ἡμῶν οὕτως ἐχέτω.

Σὺ δέ, ὦ μακαρία ψυχὴ τῆς Ἀγάθης, μὴ παύσῃ ἐντυγχάνουσα πρὸς τὸν Πλάστην ὑπὲρ τοῦ οἴκου τοῦ υἱοῦ σου ἐν ᾧ ἐπὶ μακρὰν σειράν ἐτῶν ἐβασίλευον τὰ κενὰ σου βουλευμάτων, καὶ ἐν ᾧ παρέσχες ἑαυτὴν διὰ τοῦ σεμνοῦ παραδείγματος σχολεῖον ἀρετῆς καὶ χρηστότητος. Δέξαι τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ τέκνου σου Κωνσταντίνου καὶ τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ. Ἀλλὰ δέξαι καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην τῆς πατρίδος καὶ τῆς κοινωνίας, ἀνθ' ὧν ὡς χριστιανὴ μήτηρ καὶ ἑλληνοφρων Δέσποινα μαρτερῶς ἐμόχθησας εἰς ἐκπλήρωσιν τῆς ὑψηλῆς καὶ κοινωνοφλεστάτης μητρικῆς ἀποστολῆς. Ἀναπαύου ἐν εἰρήνῃ ἐνθα αὐλίζονται τῶν δικαίων τὰ πνεύματα ἀπεκδομένη τὸν στέφανον, ὃν δώσει σοι Κύριος ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, ὁ δίκαιος κριτής.

Ἡμεῖς δ' ἀτελῶς τὴν σύεσιν σου αἰνέσαντες διαβεβαιουμένα ὅτι τὸ ὄνομα σου ζήσεται εἰς γενεὰς γενεῶν, ἵνα ἡ πάντοτε εὐλογημένη καὶ αἰωνία σου ἡ μνήμη.

Παρακαλοῦνται πάντες οἱ καθυστεροῦντες τὰς συνδρομὰς τῶν νὰ τὰς ἐμβάσωσι τάξι' ἑχόντες ὑπ' ὅψιν ὅτι πολλὰς καὶ ποικίλας ἔχομεν ἀνάγκας διὰ τὴν τακτικὴν ἐκδοσὶν τοῦ φύλλου. Οἱ δὲ δυστροποῦντες εἰς τὴν πληρωμὴν νὰ ἀλλάξωσι γνώμην διότι θὰ ἴδωσι μετὰ δυσσχεσίας τὰ ὀνόματά των δημοσιεύμενα.

ΤΕΛΕΙΟΦΟΙΤΟΣ τῆς Φιλολογίας Ἡπειρώτης φέρων ἀρίστως συστάσεις. Ζητεῖ παραδόσεις. Πληροφορία παρ' ἡμῖν.